

РЕШЕНИЕ

№ 42198

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8299** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Г. Т. С. срещу Решение № 66-00-1269/14.07.2025г., издадено от директора на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ при Агенция по вписванията, за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № 66-00-1269 от 23.06.2025г. по описа на Агенцията по вписванията (АВ).
С жалбата са наведени и подробно са аргументирани основания за оспорване на административния акт по см. на чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК - допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че оспореното решение е прието в противоречие с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, като неправилно е прието, че заявената информация не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ. Жалбоподателят подробно излага съображения, че подаденото заявление се отнася до обществена информация за конкретен период, в който заинтересовани страни са установили допуснати технически грешки и са направили надлежни искания за поправка, оправомощени служители са констатирали надлежно тези грешки и на основание на техните констатации са издадени разпореждания за поправка на технически грешки от изпълнителния директор на АВ, с което се обхваща една специфична дейност на поправка на технически грешки, които са допуснати в отклонение от нормалната дейност на АВ. Сочи, че честотата и естеството на техническите грешки при водене на Имотния регистър е информация, свързана с обществения живот, защото дава информация за надеждността на данните в информационната система, а направеното заявление е за актуалния период, което да му позволи

да си създаде собствено мнение относно актуалната дейност на задължения по ЗДОИ субект. Поддържа становище, че допускането на фактически грешки при вписванията, освен че засяга имуществените отношения в цялото общество, води и до пряка отговорност за АВ за обезщетяване на вредите, което по същество е разходване на публични ресурси вследствие на допуснати грешки в дейността на АВ. Поради това счита, че предоставяне достъп до заявената информация ще гарантира прозрачност на законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения на агенцията, с оглед което е налице надделяващ обществен интерес от нейното разкриване. Твърди, че презумпцията по § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ не е оборена, като в оспорения акт единствено е направено бланкетно твърдение, че не е налице надделяващ обществен интерес и то по отношение на евентуалното предоставяне на лични данни, които се съдържат в заявената информация - при разглеждането на заявлението изобщо не е отчетен нейният характер на официална, съответно служебна информация. Жалбоподателят поддържа, че решението е прието в противоречие с чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ и чл. 31, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗДОИ, като неправилно е прието, че заявената информация представлява лични данни и на това основание следва да бъде отказан достъпът. Оспорва се изводът на органа, че е приложим чл. 8 ЗДОИ, като според жалбоподателя в решението неправилно се твърди, че са изискани копия на документи, предоставянето на които представлява административна услуга. Според жалбоподателя позоваването на чл. 8, ал. 1 ЗДОИ като основание за отказ се явява неоснователно, защото не е налице административна услуга, предоставяна от АВ по реда на чл. 42, ал. 1 от Правилника за вписванията. Поддържа становище, че решението е прието при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като е изцяло немотивирано поради липса на конкретни мотиви и посочване на конкретно основание по чл. 37 ЗДОИ, който посочва изчерпателно основанията за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, а общото посочване на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ не е достатъчно. Твърди, на следващо място, че актът е приет в нарушение на чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, а и е съобщен в нарушение на чл. 39 ЗДОИ по електронен път.

По така изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорения административен акт, като административният орган бъде задължен да предостави исканата обществена информация.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата, като претендира отмяна на акта, както и присъждане на разноските по делото. Представя писмени бележки, с които доразвива изложените аргументи за незаконосъобразност на оспорения изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 66-00-1269/14.07.2025г. на директора на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ при Агенция по вписванията.

Ответникът – директор на дирекция "Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство" при Агенцията по вписванията, не взема становище по жалбата. Представен е писмен отговор, с който жалбата се оспорва като неоснователна.

В съдебното заседание ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител по делото и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя Г. Т. С. заявление за достъп до обществена информация с вх. № 66-00-1269/23.06.2025г. по описа на Агенцията по

вписванията, с което е направил искане за предоставяне на достъп до информацията относно изпълнението на дейностите в Агенцията по вписванията по реда на чл. 33в от Правилника за вписванията, както следва: „Моля да ми бъде предоставена информация за проведените от 01.01.2024 г. до датата на постъпване на настоящото заявление, производства по реда на чл. 33в от ПВ за поправка на техническа грешка по отношение на партиди на имоти, находящи се на територията на [населено място], както следва: 1. Копия на всички постъпили (през посочения от мен период) искания на основание чл. 33в, ал. 2, изр. първо от ПВ за установяване на техническа грешка - несъответствие между съдържанието на вписания акт и нанесените данни от него в съответните партиди; 2. Копия на всички съставени (през посочения от мен период) констативни протоколи по чл. 33в, ал. 2, изр. второ от ПВ за установяване на фактическа грешка; 3. Копия на всички издадени (в посочения от мен период) разпореждания на основание чл. 33в, ал. 3 от ПВ за поправка на фактическа грешка“.

Със заявлението е обосновано наличието на надделяващ обществен интерес поради обстоятелството, че допускане на фактически грешки при вписванията, освен че засяга имуществените отношения в цялото общество, води и до пряка отговорност на АВ за обезщетяване на вредите. Посочено е, че поправянето на вредите е по същество разходване на публични средства вследствие на допуснати грешки в дейността на АВ, което без съмнение е от държавен и обществен интерес. 3. счита, че отчетността на АВ изисква прозрачност на случаите на допуснати технически грешки при вписванията на данните по партидите, които биха довели до реализиране на отговорността на държавния орган да обезщети претърпяната загуба като пряка и непосредствена последица от невярното отразяване, а със заявената информация ще може да се създаде собствено мнение относно дейността на АВ и нейното разкриване ще гарантира прозрачност на законосъобразното и целесъобразно изпълнение на законовите задължения на агенцията.

В заявлението е посочена и предпочитаната форма на достъп до обществена информация - копия в електронна форма, изпратени на лична електронна поща, съгласно чл. 25, ал. 1, т. 3 ЗДОИ.

Изготвена е докладна записка от началник на отдел "Административно и правно обслужване" в дирекция "Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство" при АВ с рег. № 66-00-1269/14.07.2025г., с която на основание чл. 28, ал. 2 във вр. с чл. 8, т. 1 ЗДОИ и предвид изложените мотиви е направено предложение да се откаже достъп до исканата информация.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство Решение № 66-00-1269/14.07.2025г. на директора на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ при Агенция по вписванията. С оспорения акт е прието, че заявлението е процесуално допустимо - подадено е в писмена форма, съдържа задължителните реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗДОИ и е сезиран легитимиран орган - Агенцията по вписванията, но е неоснователно. Изложени са мотиви, че разкриването на съдържанието на искания на основание чл. 33в, ал. 2, изр. първо от ПВ за установяване на техническа грешка, съставени констативни протоколи по чл. 33в, ал. 2, изр. второ от ПВ, издадени разпореждания на основание чл. 33в, ал. 3 от ПВ за поправка на фактическа грешка не дава възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на Агенция по вписванията, а това не е и информация, свързана с обществения живот в Република България. Не е споделено становището, че допускането на фактически грешки при вписванията засягат имуществените отношения в цялото общество, като е посочено, че дори в много редки случаи същите могат да доведат въобще до носене на имуществена отговорност за Агенция по вписванията, в случай че са настъпили вреди.

Органът е посочил, че съгласно чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни, а в дефиницията на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на

Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), към който препраща и ЗДОИ, се включват и имената на физическите лица, ЕГН, номерата на личните им карти и техните подписи и адреси, поради което ЗДОИ е неприложим за достъп до тези данни, съдържащи се в исканата информация. Извършил е преценка съгласно чл. 6, § 4 Регламент (ЕС) 2016/679 и е извел извод, че обработването на исканите данни за други цели (в случая - за предоставянето им по реда на ЗДОИ) е несъвместимо с първоначалната цел, за която са били събрани личните данни. Защитата на личните данни е основание, което дерогира целите на достъпа до обществена информация (по арг. от чл. 31, ал. 2 ЗДОИ). Приел е същевременно, че не са налице основания да се приеме, че по отношение на така исканата информация е налице „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ - предоставянето на исканата информация не би постигнало цели по повишаване на прозрачността и отчетността на Агенцията по вписванията.

В допълнение е изложил мотиви, че съгласно чл. 8, т. 1 ЗДОИ разпоредбите на закона относно достъпа до обществена информация не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административно обслужване на гражданите и юридическите лица, а изискването на копия от искания за поправяне на техническа грешка, копия на съставени констативни протоколи по чл. 33в, ал. 2 от ПВ, както и копия от разпореждания по чл. 33в, ал. 2 от ПВ за поправка на фактическа грешка, по естеството си представлява административна услуга, осъществявана от Агенцията по вписванията. Посочено е в оспорения акт, че АВ води и съхранява имотния регистър, като в последния се съдържат и изисканите актове. На основание чл. 93, ал. 1 ЗКИР всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство. Съгласно чл. 42, ал. 1 от Правилника за вписванията всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията и заличаванията, извлечения от съдържанието на всички книги и регистри, незаверен препис от всички вписани и отбелязани актове или актове за заличаване, както и удостоверение за наличието или за отсъствието на вписване. Изложени са съображения, че Агенцията по вписванията осигурява възможност за заявяване на услугите чрез регистриран отдалечен достъп и до електронния образ на поисканите незаверени преписи от сканирани копия чрез Единния портал за заявяване на електронни административни услуги (ЕПЗЕУ) към Агенцията по вписванията. Справки и удостоверения могат да бъдат заявявани на място в съответната служба по вписвания по местонахождение на недвижимия имот или чрез Единния портал за заявяване на електронни административни услуги (<https://portal.registrvagencv.bg>) след заплащане на съответната държавна такса, съгласно Тарифата за събираните от Агенция по вписванията държавни такси. Създадена е възможност чрез електронните системи, които АВ поддържа, да се предоставят онлайн услуги по извършване на справки.

По тези съображения с оспореното решение е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № 66-00-1269 от 23.06.2025г. по описа на Агенцията по вписванията.

Видно е от представената по делото Заповед № РД-01-1187/31.10.2024г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, че на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ във вр. с чл. 6, ал. 4 от Устройствения правилник на АВ на директора на дирекция ПОЧРД, а в негово отсъствие на началника на отдел АПО, дирекция ПОЧРД е възложено да подписват уведомителни писма по хода на разглеждане и произнасяне по постъпили заявления за предоставяне на достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ и да вземат решение за предоставяне или отказ от

предоставяне на достъп до исканата обществена информация, в това число да уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от активно легитимирана страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК съобразно нормата на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за този извод са следните:

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност.

Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти, както се посочи, е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Изпълнителният директор на АВ несъмнено е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по подадено до него заявление за достъп до обществена информация. Чл. 28, ал. 2 ЗДОИ регламентира, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация в срока по ал. 1 и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

В случая оспореното решение е издадено от директора на дирекция "Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство" в Агенция по вписванията, оправомощен със заповед № РД-01-1187/31.10.2024 г. на изпълнителния директор на АВ на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ да подписва решенията за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма, като съдът намира, освен това, че съдържанието му е съответно на изискванията на чл. 38 ЗДОИ. В този смисъл посочени са правните и фактически основания за постановения отказ, като са изложени мотиви, поради които не се предоставя поисканата информация. Съдържат се органът, който е издал отказа, заявлението, по което се постановява отказ, адресатът на акта и поисканата информация.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. Изискуемото съдържание на заявлението за достъп е регламентирано с чл. 25, ал. 1 ЗДОИ. Според чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ.

Настоящият съдебен състав приема, че при постановяване на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на акта на процесуално основание. Отделно от това, съдът

поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК.

В действителност спорът по делото се съсредоточава по приложението на материалния закон. В тази връзка съдът намира следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ. В тази връзка следва да се уточни, че обосноваването на правен интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по см. на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съобразно чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация също е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗДОИ разпоредбите на закона относно достъпа до обществена информация не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица.

В конкретния случай от съдържанието на цитираното по-горе заявление се установява, че е поискано предоставяне на копия от искания за поправяне на техническа грешка, съставени констативни протоколи по чл. 33в, ал. 2 от ПВ, както и от разпореждания по чл. 33в, ал. 2 от ПВ за поправка на фактическа грешка. Искането на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържаща се в него информация /така, например, решение по адм. д. № 8257/2012 г. на ВАС, V отд./.. Следователно, като е поискал достъп до процесните документи, заявителят е заявил достъп до съдържащата се в тях информация, която е могъл да получи под формата на писмена или устна справка по реда на административното обслужване на гражданите.

Според чл. 42, ал. 1 от Правилника за вписванията всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията и заличаванията, извлечения от съдържанието на всички книги и регистри, незаверен препис от всички вписани и отбелязани актове или актове за заличаване, както и удостоверение за наличието или за отсъствието на вписване. Алинея 2 на същия текст гласи, че Агенцията по вписванията осигурява възможност за заявяване на услугите по ал. 1 чрез регистриран отдалечен достъп и до електронния образ на поисканите незаверени преписи от

сканирани копия чрез Единния портал за заявяване на електронни административни услуги (ЕПЗЕУ) към Агенцията по вписванията. Информация за актовете, касаещи подлежащите на вписване обстоятелства относно вещните права върху недвижимите имоти се съдържат и в регистъра на имотите, създаден по силата на Закона за кадастъра и имотния регистър, до който лицата имат достъп. Поради това съдът намира, че съществува друг нормативно установен, специален ред, по който жалбоподателят може да получи търсената информация.

Изложеното обосновава извод, че е налице хипотезата на чл. 8, ал.1 ЗДОИ, която представлява изключение от приложното поле на закона. Мотивиран с нея, издаденият отказ е в съответствие с приложимия материален закон. В цитирания смисъл решение № 6675 от 06.06.2016 г. по адм. д. № 3455/2015 г. на ВАС, V отд.

По тези съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна и оспорването следва да бъде отхвърлено.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. На ответната страна се следват разноски, но такива не следва да се присъждат, вкл. не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение, тъй като ответникът не се представлява в настоящото производство, с оглед липсата на представено пълномощно за осъществяване на процесуално представителство по делото именно на ответника - директора на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ при Агенция по вписванията.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Т. С. срещу Решение № 66-00-1269/14.07.2025г., издадено от директора на дирекция „Правно обслужване, човешки ресурси и деловодство“ при Агенция по вписванията, за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № 66-00-1269 от 23.06.2025г. по описа на Агенцията по вписванията.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: